AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

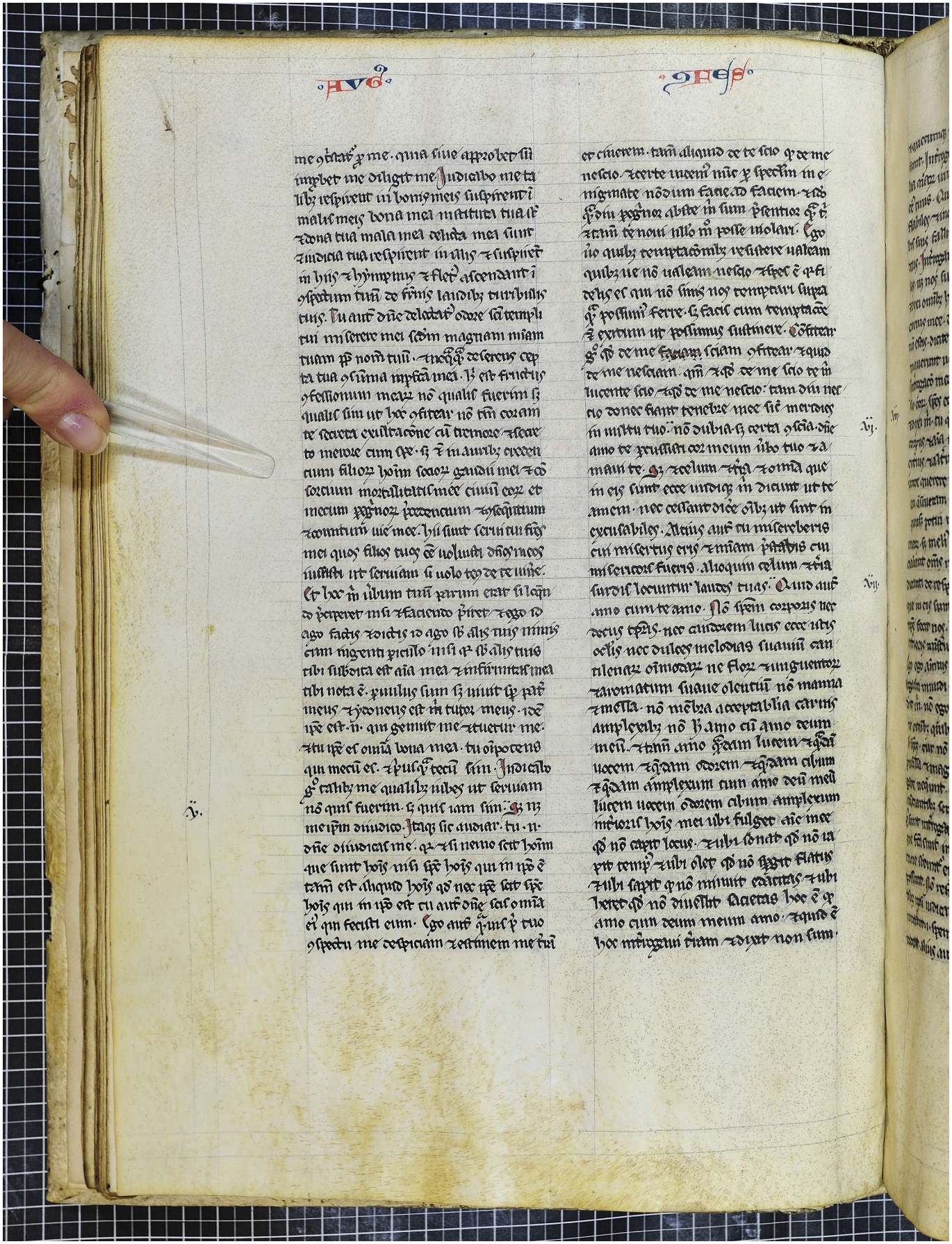

AVG. PES.

me gaudeant qui me. quia sive approbet sive
improbet me diligit me. Judicabo me tu
illi respiciant in omnis meis suspicient i
malis meis bona mea institutio tua est
et bona tua mala mea debita mea sunt
iudicia tua respiciant in illis et suspiret
in his et hymnum meis et flet ascendant i
spectum tuum de finis laudibus turribus
tuis. Tu autem domine delectabo ore sed templi
tui miserere mei secundum magnam misam
tuam per nomen tuum. Tuque deleteris cep
ta tua gesta impetum mea. Ut est fructus
confessionum mearum non qualis fuerim sed
qualis sum ut hoc confitear non tam coram
te secreta exultatione cum tremore et lear
to metore cum spe. et te in auribus credentium
filiorum hominum sociorum gaudii mei et con
sortium mortalitatis mee civium eorum et
mecum peregrinorum pecorum et desertum
comitum vile mee. hii sunt servi tui fili
mei quos filios tuos dominos voluisti dicere nos
iussisti ut serviam si volo tibi de te mihi.
Et hoc in illum tuum parum erat si iam
do preceperit mihi et facienda piret et ego id
ago factis et dictis id ago per alios tuos minimis
cum magenti pecilo nisi et per alios tuos
tibi subdita est anima mea et infirmitas mea
tibi nota est. pusillus sum sed nunt sed pat
meus et honestus est in tutor meus. id
ipse est. in. qui gemit me et tuetur me.
tu ipse es omnia bona mea. tu omipotens
qui mecum es. et pulchre fecum sum. Judicabo
quomodo habeo me qualibet nubes ut serviam
non quale fuerim. sed quale iam sum. Sed nec
meipsum diiudico. Itaque sic audiar. tu. n.
domine diiudicas me. quia si nemo scit homi
que sunt hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est
tamen est aliquid hominis quod nec ipse scit spi
ritus hominis qui in ipso est tu autem domine scis omnia
ei qui fecisti eum. Ego autem quanto prius per tuo
spectu me despiciam et estimem me tu

er cinerem. tamen aliquid de te scio quia de me
nescio et certe iniquum nunc per speculum in e
nigmate non dum facie ad faciem. et non
quidem pugnare abstine in sum presentior quam te
tamen te nouit illo in posse uolari. Ego
uo quibus temptationibus resistere ualeam
quibus ue non ualeam nescio. et hec est profi
delis est quia non simus non temptari supra
quam possimus ferre. sed facit cum temptatione
et exitum ut possimus sustinere. Confitear
quod scit de me faciam sciam confitear. et quid
de me nesciam. quia tamen et quod de me scio te in
lucente scio. et quod de me nescio. tam diu nec
cio donec fiant tenebre nec sic meridies
in multitudine tuo. non dubia sed certa et scia domine
amo te percussisti cor meum uerbo tuo et a
mauit te. Et celum et terra et omnia que
in eis sunt ecce undique in dicunt ut te
amem. nec cessant dicere omnibus ut sint in
excusabiles. Altius autem tu misereberis
cui misereris et miseraberis cui
misericordes fueris. Alioquin celum et terra
surdis locuntur laudes tuas. Quid autem
amo cum te amo. Non speciem corporis nec
decus temporis. nec candorem lucis ecce iste
delis nec dulces melodias suauium can
tilenarum omnium. nec florum et unguentorum
et aromatum suaue olentium non manna
et mella. non membra acceptabilia carnis
amplexibus non hanc amo cum amo deum
meum. et tamen amo quodam lumen et quodam
uocem et quodam odorem et quodam cibum
et quodam amplexum cum amo deum meum
lumen uocem odorem cibum amplexum
meum hominis mei ubi fulget anima mea
quod non capit locus. et ubi sonat quod non tra
hit tempus et ubi olet quod non auferit flatus
et ubi sapit quod non minuit edacitas et ubi
hereret quod non diuellit satietas hoc est quod
amo cum deum meum amo. et quid est
hoc interrogaui terram et dixit non sum.